

[Vivike.]

handlingshjem, er en vej, der bør forsøges. Den har været praktiseret i mange år i Sverige, der jo har tradition for dette, og derovre er det sådan, at samfundet betaler til en familie, der har et sådant barn, det samme, som det vil koste at have barnet i en institution. Jeg tror, det er noget, der skal prøves, hvilket jo imidlertid ikke betyder, at vi kan undgå at udvide byggeriet af institutioner, altså behandlingshjem o. s. v. Det er givet, at det vil koste nogle penge, og vi må henstille til den højtærede boligminister, at han vil vise velvilje, fordi byggestrøktionerne må lempes på dette område.

Det er imidlertid ikke alene et spørgsmål om pladsmangel, når vi har disse lange ventetider. Det er også i meget stærk grad et spørgsmål om mangel på kvalificeret arbejdskraft. Der skal uddannes mange børne- og ungdomsforsorgsmedarbejdere. Dels må der uddannes mange flere, end vi har, dels må deres ansættelses- og aflønningsvilkår forbedres.

I det store og hele er vi altså glade for lovforslaget. Intet i denne verden er fuldkomment, og det mener vi heller ikke lovforslaget er.

Vi kunne tænke os, at man uden for de større byer gik over til at have fælleskommunale børne- og ungdomsværn, ud fra den betragtning, at et børne- og ungdomsværn i en lille landkommune ikke får lejlighed til at høste ret mange erfaringer.

Endelig ville vi mene, det var praktisk, hvis chefen for direktoratet får direkte referat til ministeren. I øjeblikket er det sådan, at direktoratet indberetter til ministeriet, hvor den samme sag igen gås igennem, altså får en dobbelt behandling, hvilket selvfølgelig forsinker sagen, bortset fra at det koster en del unødigt arbejdskraft.

Vi er ikke helt sikker på, at det er rigtigt, at det pædagogiske og det økonomiske nævn bliver sammenlagt.

Hvad angår kapitel 3, der omhandler spørgsmålet familierådgivning, har vi ikke noget imod ordet familierådgivning, men vi vil prøve på, om ikke vi kan få det til at indeholde noget mere end familierådgivning, nemlig også familiebehandling.

På samme måde er der visse andre punkter, som vi gerne vil have ændret lidt ved, men jeg går ud fra, at forslaget kommer i

udvalg, og dér skal vi så prøve på at arbejde for i loven at få gennemført nogle ændringer, som vi mener vil være gavnlige.

Socialistisk folkeparti er altså positivt indstillet over for et medarbejde og en gennemførelse af lovforslaget og for en realisering af loven.

Birthe Wetlesen: Den fuldstændig omskrevne lov om børne- og ungdomsforsorg, vi behandler i dag, er et resultat af et grundigt forarbejde af revisionsudvalget af 1961. Vi har fået en meget læseværdig betænkning, og så vidt jeg kan se, har den højtærede socialminister i meget høj grad fulgt retningslinjerne i denne betænkning.

Vi har jo haft børneforsorgslove i meget lang tid og regelmæssigt revideret dem i forsøg på at følge med i den sociale udvikling. Det nye lovforslag er noget forkortet i forhold til den gældende lov. Man kan læse mellem linjerne, at den højtærede minister er glad for, at paragrafantallet er sat ned fra 134 til 115 og sideantallet fra 34 til 18. Er det ikke gået ud over lovens klarhed, kan vi kun lykønske ministeren med forkortelsen og ønske, at eksemplet vil smitte.

Jeg skal her ved første behandling ikke gå i enkeltheder vedrørende de forskellige paragraffer, men komme med nogle principielle betragtninger og kort omtale nogle af de nye ting i lovforslaget.

Efter min mening er børne- og ungdomsforsorgen et meget vigtigt område i vor sociale lovgivning. Det er den næste generation, vi her arbejder med, og alle gode kræfter må mobiliseres, så at børnene og de unge ikke snubler i starten, og hvis de snubler, må de hjælpes på en så god og positiv måde, at de bevares for samfundet. Det er sandelig store krav, der stilles til de institutioner og mennesker, der går ind i børne- og ungdomsforsorgsarbejdet.

Det forekommer mig at være et betydningsfuldt træk i dette lovforslag, at det pligtige tilsyn indskrænkes noget, og at man i højere grad benytter sig af frivillighedens og tilbuddets vej. Her tænker jeg bl. a. på tilsynet med børn født uden for ægteskab. Jeg ved, at de hidtidige bestemmelser om dette tilsyn har været følt som en uretfærdig diskriminering af den ugifte moder. Den ugifte moder, der beholder sit barn og skaber et hjem for det, er der i høj grad grund til